

ת"פ 52667/10/14 - מדינת ישראל נגד עמר אלקסאסי, חאלד אלקסאסי

בית משפט השלום בכפר סבא

24 יוני 2015

ת"פ 52667-10-14 מדינת ישראל נ' אלקסאסי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה
נ ג ד
הנאשמים
1. עמר אלקסאסי
2. חאלד אלקסאסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבישי רובינשטיין בשם תביעות ש"י

הנאשמים וב"כ עו"ד אבי כהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של איומים (שלוש עבירות) והתנהגות פרועה במקום ציבורי (שתי עבירות). כתב האישום מגלה התנהלות שיטתית של שני הנאשמים שנהגו להגיע לאתרי בניה בעיר אריאל ולפנות לקבלנים המבצעים עבודות במקום בהצעות לכך שהנאשמים ישמרו עבורם על אתרי הבניה, תוך רמיזות ברורות לכך שאם יתקלו בסירוב, הדבר יוביל לפגיעה כזו או אחרת בקבלנים או ברכושם. אותם איומים אף לוו בחלק מהמקרים במלל בוטה ונמשך מצד הנאשמים, דבר אשר נתן נופך נוסף לאווירה המאיימת שבהתנהלותם.

לא ניתן לנתק התנהלות זו של הנאשמים מתופעה שקיימת בהקשר זה, ואשר יש המכנים אותה בשם "דרישת דמי חסות". נוכח חומרת המעשים וכן הצורך להרתיע מהמשך תופעה זו, בייחוד שקיים קושי אינהרנטי בחשיפתה נוכח הפחד של הנסחטים, הרי שעל פניו כאשר נחשפים מעשים שכאלה, יש מקום לגזור בגינם עונשי מאסר ממושכים, בוודאי שלא על דרך עבודות שירות.

יחד עם זאת, במקרה זה, הצהירו הצדדים כי היו קשיים ראיתיים משמעותיים, ואלה לא הובילו רק לתיקון כתב האישום,

עמוד 1

אלא גם נותרו ביחס לעובדות כתב האישום המתוקן. משמע, הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן, אשר ייתכן ולא היה מוכח כלל אם היה מתנהל משפט הוכחות. המדובר במקרה מובהק של קניית סיכון מצד שני הצדדים, כך שיש בו בכדי להצדיק עתירה עונשית מקלה כפי שנעשה כאן.

במצב דברים זה, אין אלא על בית המשפט לקבל את הסדר הטיעון, שכן לא ניתן לקבוע איזושהי נוסחה מתמטית של סיכויי ההרשעה בשילוב עם העונש שהיה צפוי, אילו היתה הרשעה, וכך להגיע לקריטריון כלשהו מבחינת סבירות העונש המוסכם. חזקה על התביעה שעשתה את השכלול כפי שיקול דעתה המקצועית, בין סיכויי ההרשעה לבין העונש הצפוי. במצב דברים זה, אל לו לבית המשפט להתערב.

בד בבד, נוכח חומרת המעשים, בוודאי שיש מקום למאסר מותנה משמעותי, אף מעבר למקובל דרך כלל בעבירות מסוג זה, וטוב עשו הצדדים שהסכימו שהמאסר המותנה יחול גם על עבירת סחיטה באיומים.

באשר לקנסות, הרי שאלה על פניו נמוכים כיוון שקיים מרכיב כלכלי משמעותי בעבירות בהן עסקין. יחד עם זאת, כשם שהדבר נאמר לגבי רכיב המאסר בפועל, כך אף לגבי הקנס יש לומר שכאשר קשיים ראייתיים הניבו את ההסדר, הרי שאל לו לבית המשפט להתערב גם בכימות הקנס.

בשלב זה, בית המשפט מקבל לידי, באיחור יש לומר, את גיליונות ההרשעות הקודמות של הנאשמים, ואלה מסומנים **תע/1 ותע/2**. מאלה עולה כי הנאשם 2 הורשע בעבר בעבירות רכוש, אם כי ללא ריצוי עונשי מאסר בפועל. באשר לנאשם 1, הרי שזה הורשע בעבירות שונות, לרבות עבירות רכוש ואלימות, כאשר הוא ריצה מאסר בפועל לפני כעשור לתקופה של 6 חודשים.

במצב דברים רגיל, היה מקום לראות בעבר הרלבנטי של הנאשמים כנסיבה לחומרא, אולם כאשר בסופו של יום, כפי שנאמר כבר פעמיים, עסקין בהסדר שהסיבה לו קשיים ראייתיים, אין אלא לסמוך על התביעה שהביאה בבחינת מכלול שיקוליה גם את ענין העבר, כך שהדבר מצא ביטוי לצד הקשיים הראייתיים באופן שנקבעו העונשים המוצעים. ברור בכל מקרה, שהעובדה שמדובר בנאשמים בעלי עבר כאמור, מדגישה מהיבט נוסף את הצורך בהחמרה יחסית במרכיב המאסר המותנה.

באשר למרכיב ההתחייבות להימנע מעבירה, הרי שאותם שיקולים שמחייבים החמרה יחסית עם מרכיב המאסר המותנה, מחייבים אף החמרה במרכיב ההתחייבות, אדרבא, כאשר לעבירות יש הקשר כלכלי ברור.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. לנאשם 1 - מאסר בפועל של 6 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, החל מיום 9.11.15. לשם כך, על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס דרום (באר שבע) באותו מועד עד השעה 8:00.

ב. לנאשם 2 - מאסר בפועל של 4 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, החל מיום 21.10.15. לשם כך, על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס דרום (באר שבע) באותו מועד עד השעה 8:00.

ג. לכל אחד מהנאשמים, מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעברו את העבירה שעניינה איומים או עבירה של סחיטה באיומים.

ד. לכל אחד מהנאשמים, מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעברו את העבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי.

ה. לכל אחד מהנאשמים קנס בסך 1,500 ₪. שתי הקנסות ישולמו מתוך הפיקדון בסך כולל של 10,000 ₪ אשר הפקיד הנאשם 2 בתיק מ"ת 7314-12-14, כאשר יתרת הפיקדון תוחזר לנאשם זה. יצוין שאמנם מלכתחילה ביקשו הצדדים את הקיזוז מהפיקדון של הנאשם 1, אך בדיקות שביצעתי בתיקי המעצרים הרלבנטיים העלו שעדיף לעשות כן מהפיקדון של הנאשם 2 והסניגור נתן הסכמתו לכך תוך מלאכת כתיבת גזר הדין. הפיקדון שהפקיד הנאשם 1 בתיק מ"ת 52677-10-14, רשום כמשוך באופן חלקי, ויש להחזיר לו את החלק שעודנו רשום כמופקד, ככל שיש כזה.

ו. כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מלעבור את אחת העבירות בהן הורשעו או עבירה של סחיטה באיומים או עבירה אחרת מסוג איומים. לא יחתום מי מהנאשמים על ההתחייבות, יאסר למשך חודש ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום ז' תמוז תשע"ה, 24/06/2015 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלד על ידי חגית גבאי